

Uitvaart Nederlandse Lieder

1. Ik sta voor U in leegte en gemis.

Ik sta voor U in leegte en gemis.
Vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Zijt Gij mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot, hebt Gij geen and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen?

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in Uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

2. Zo vriendelijk en veilig als het licht.

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zoals een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid om,
als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

3. Wie in de schaduw Gods mag wonen.

Wie in de schaduw Gods mag wonen,
hij zal niet sterven in de dood.
Wie bij Hem zoekt naar onderkomen
vindt eenmaal vrede als zijn brood.
God legt zijn vleugels van genade

beschermend om hem heen als vriend.
En Hij verlost hem van het kwade,
opdat hij eens geluk zal zien.

Engelen zendt Hij alle dagen
om hem tot vaste gids te zijn.
Zij zullen hem op handen dragen
door een woestijn van hoop en pijn.
Geen vrees of onheil doet hem beven,
geen ziekte waar een mens van breekt.
Lengte van dagen zal God geven,
rust aan een koele waterbeek.

Hem zal de nacht niet overvallen
zijn dagen houden eeuwig stand.
Duizenden doden kunnen vallen
hij blijft geschreven in Gods hand.
God legt zijn schild op zijn getrouwen
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

4. **Lied aan het licht.**

Licht dat ons aanstoot in demorgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

5. **Het lied van de opstanding**

De steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken, de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schieterend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen - die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen, en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

6. **Psalm 23 – Mijn herder is de Heer.**

refrein: Want mijn herder is de Heer:
nooit zal er mij iets ontbreken.

Mijn herder is de Heer: het ontbreekt mij aan niets.
Hij legt mij in grazige weiden, Hij geeft rust aan mijn ziel,
Hij leidt mij naar rustige waat'ren
om mijn ziel te verkwikken.

Hij leidt mij in het rechte spoor omwille van zijn Naam.
Al moet ik door donkere dalen ik vrees geen kwaad.
Uw staf en uw stok zijn mijn troost,
Gij zijt steeds bij mij.

Gij bereidt voor mij een tafel
voor het oog van mijn vijand.
Gij zalft met olie mijn hoofd
en mijn beker vloeit over.

Mij volgen uw heil en uw mildheid
al de dagen van mijn leven.
In het huis van mijn Heer wil ik wonen
tot in lengte van dagen.

7. **Psalm 25 – Houd mij in leven**

A: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

- K: Omdat Gij zijt zoals Gij zijt
zie naar mij om en wees mij genadig
want op U wacht ik een leven lang.
- A: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K: Zijt Gij het Heer, die komen zal,
of moeten wij een ander verwachten ?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.
- A: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K: Geeft Gij uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen Heer.
- A: Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
Houd mij in leven wees Gij mijn redding
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

8. **Blijf mij nabij**

Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis,
wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij uw hand en spreek uw reddend woord,
wijs mij de weg en leidt mij veilig voort,
blijf mij nabij in vreugde en verdriet,
ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank want U verlaat mij niet.

9. **Jerusalaïm**

Er is een stad voor vriend en vreemde, diep in het bloemendal.
Er is een mens die roept om vreemde, die mens roept overal.

refrein: Jerusalaïm, stad van God,
wees voor de mensen een veilig huis.
Jerusalaïm, stad van vrede,
breng ons weer thuis.

Er is een huis om in te wonen, voorbij het dodendal.
Er is een vader met zijn zonen, zij roepen overal.

refrein:

Er is een tafel om te eten, voorbij het niemandsland.
Er is een volk dat wordt vergeten, dat volk roept overal.

refrein:

Er is een wereld zonder grenzen, zo groot als het heelal.
Er is een hemel voor de mensen, dat hoor je overal.

refrein:

10. Pelgrimstocht der mensen

Pelgrimstocht der mensen, veertig jaarwoestijn,
onvervulde wensen, 't land zal heerlijk zijn.
Wie aanhoort ons bidden, wie ziet naar ons om?
God, trek in ons midden. Kom, Heer Jezus, kom (2x)

Vrucht van eenzaam sterven, 't leven overwon,
wij gaan 't land nu erven, God is zelf haar zon.
Trekkers vol vertrouwen, werpt uw last op Hem.
God is zelf aan 't bouwen, 't nieuw Jeruzalem (2x)

11. Als gij naar de woorden luistert

Als gij naar de woorden luistert,
die hier tot u zijn gezegd,
zullen zij een licht ontsteken,
wijzen zij de goede weg.

Als gij naar de woorden luistert,
die van Mij geschreven staan,
zullen zij van vrede spreken,
die er schuilgaat in mijn Naam.

Als gij naar mijn woorden luistert,
ze van harte wilt verstaan,
zullen zij de Vader tonen,
zult gij niet verloren gaan.

Als gij naar mijn woorden luistert,
brengt de dood niet langer vrees,
wordt gij tot Gods kind herboren,
ademt gij zijn levensgeest.

12. U zij de glorie

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie nu en immer meer.
Uit een blinkend stromen daalde d'engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immer meer.

Zie Hem verschijnen, Jezus, onze Heer,
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.

Weest dan volk des Heren blijde en welgezind
en zegt telkenkere: "Christus overwint."
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In zijn goddelijk wezen is mijn glorie groot;
niets heb ik te vrezen in leven en in dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

13. Heer, herinner U de namen

Heer, herinner U de namen
van hen, die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide
Vaderhuis, hun toebereid.

Waarheen zal de mens zich keren,
die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen
bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen
door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen,
is bij niemand heil voor hem.

14. God groet U zuiv're bloeme

God groet u, zuiv're bloeme,
Maria, maged fijn.
Gedoog dat ik u roeme:
lof moet u altijd zijn!
Als gij niet waart geboren,
o reine Maged vrij,
Wij waren allen verloren;
aan u beveel ik mij!

Maria, lelie reine,
gij zijt mijn toeverlaat,
Zoals een klaar fonteine,
die nimmer stille staat,
Zo geeft gij ons genade
en staat uw dienaars bij:
Och sta mij toch te stade;
aan u beveel ik mij!

O roosken zonder doren,
o violette zoet.
O bloemken blauw in 't koren,

weest mij, uw kinde, goed!
Vol liefde en gestadig,
oetmoedig zo zijt gij:
Och, weest mij toch genadig;
aan u beveel ik mij!

15. Wij groeten u, o koningin

Wij groeten u, o Koningin, o Maria:
u Moeder vol van teed're min, o Maria:

refrein: Groet haar, o Cherubijn;
 prijs haar, o Serafijn,
 prijst met ons uw Koningin:
 salve, salve salve Regina.

O Moeder van barmhartigheid, o Maria:
en troost in alle bitterheid, o Maria:

refrein:

Ons leven, zoetheid, hoop en vreugd, o Maria:
leid gij ons op de weg der deugd, o Maria:

refrein:

Toon ons in 't uur van onze dood, o Maria:
de zoete vrucht van uwe schoot, o Maria

refrein:

16. Jeruzalem mijn vaderstad

Jeruzalem, mijn vaderstad,
mijn moedershuis, wanneer,
zal ik u zien zoals gij zijt:
de bruid van onze Heer?
Daar is geen pijn en geen verdriet,
geen afgunst en geen nijd,
en angst en armoe zijn er niet
maar altijd vrolijkheid.

God geve mij, Jeruzalem,
dat ik eens op een dag
een pelgrim aan uw poorten ben
en dat ik binnen mag.
De negers met hun loftrompet,
de joden met hun ster:
de laatste is de eerste hier,
al kwam hij ook van ver.

Van alle kanten komen zij
de lange lanen door;
het is een eindeloze rij:
de kinderen gaan voor.

Jeruzalem, mijn vaderstad,
mijn moederhuis, wanneer,
zal ik u zien zoals gij zijt:
de bruid van onze Heer?